

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

A lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések *Schönfeld A.* könyvkereskedésében is felvetetnek.

Bermentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadhatók helyben:
Schönfeld A. könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanítt egyes számok is kaphatók.

Szentés és a megyeszékhely.

I.

Közöltük lapunk múlt számában Tápé község körlevelét, melyben közös elhatározásra hívja fel — persze Szentest kivéve — a megye összes községeit, hogy az országgyűlésnél kérelmezzék a vármegye székhelyének Szegedre tételét.

Már lapunk múlt számában megirtunk annyit, hogy ezen mozgalom kiindulási pontját a vármegyházától veszi; mert hiszen Tápé község oly jelentéktelen pont a vármegyében, mely egy, az egész megye kormányzatát gyökerénél érintő ily nagy horderejű kérdésben nemhogy kezdeményező legyen; de ily irányú kezdeményezés támogatására se határozhatja el magát a nélkül, hogy elébb a fő- és alispán szándéka felől határozott megnyugtatóst ne szerezzen. Eziránt tisztában van a vármegye minden józan gondolkodású embere, s a felől is tájékozva van mindenki, hogy Tápé az ő — különben érdemes — jegyzője nélkül meg se mozdul, s ez az érdemes jegyző a vármegyei kormányzat egyik bizalmasa, ki ha a székhelykérdés okkal és joggal merülne is fel, elébb beutazik a megyeházához és megkérdezi, hogy mit szabad nekik elhatározni, annyival is inkább; mert hiszen Tápé községére nézve legkevésbé kérdés, hogy Szentesen van-e a megyeszékhely, vagy Debrecenben?

No, de hát az mindegy. A mozgalom megindult, s kétségtelen, hogy a Szegedhez közelebb eső községek — tekintettel arra, hogy a székhelyváltogatás eszméje a vármegyházától indult ki — kivétel nélkül helyeselni fogják az áthelyezést és a vármegye engedélyével hangoztatni fogják az elégtelenséget Szentessel szemben, s a *tápéi határozathoz képest* sorba meg fogják vádolni Szentest azal, hogy: *ez többségét a vármegye többi községének rovására használja fel.*

Igy vagy az megírva a Zsilinszky és Stammer urak előleges jóváhagyásával meghozott tápéi határozatban. — S a többi községek ahoz képest, amilyen kegyben kívánnak állani a vármegye mai urai előtt, még szívesen is fogják azt az erőszakot, melyet a szentesi megyei képviselők többségükkel kifejtene arra, hogy egyik-másik megyebeli község jogos érdeke elnyomassék. — Mert hiszen Szentés úgy szokta, hogy elnyomja a többi községeket, s hogy e nyomás alól szabaduljanak a községek, hát át kell helyezni a székhelyet Szegedre, s akkor a szentesi önkény és erőszak alól felszabadulnak a községek.

Szóval ki van adva a jelszó, hogy a községek elégtelenedjenek és a hamis vá-

dak egész sorát tömörítsék Szentés ellen; mert nem Szentés volt az a legközelebbi megyei közgyűlésen se, mely a nyakára erőszakolt polgármester kinevezetése ellen hiába küzdött a választási szabadság nevében Stammer és büntársának visszaélése ellen. — S nem Szentés volt az, melyet a megyebeli községek obligatórius szavazata segítségével sikerült jogos panaszával elutasítani; dacára annak, hogy a szentesi szavazatok kétszeres többsége tiltakozott Stammer ur polgármester-csináló machinatiója ellen. — Zsilinszky és Stammer a berendelt községi szavazatokkal nem Szentest igyekeznek a vármegyei kormányzatban lehetetleníteni, hanem Szentés akadályozza Tápét és a többi községeket fejlődésükben. S így jogos a panasz Szentés ellen, s ezt a várost a községek sorsára gyakorolt erőszakos befolyásáért meg kell torolni, el kell tőle venni a székhelyet.

Mennyi komikum és másrésről mily elszomorító közéleti erkölcstelenség van ezen mozgalom kiindulási szálában! — De hát Zsilinszky és Stammer jónak látták ezt megindítani és így számolni kell vele, annyival is inkább, mert a vármegye hivatalos organuma már írja is, hogy: Sima Ferenc és táborá küzdelmük által odavitték a dolgot, hogy Szentés elveszti a megyeszékhelyet. — S ez a tisztelt lap felkiált a mondva csinált kétségbeesés hangján, hogy: mit veszít ezzel Szentés?

Lapunk körül-belől egy véleményen van Sima Ferencel s az ennek vezérlete alatt álló ugynevezett városi párttal, annál fogva egészen illetékesnek tartjuk magunkat arra, hogy a tápéi mozgalommal Szentésre mért fenyegetést ne csak felfogjuk; de ki is huzzuk ennek minden metsző fogát.

Mert hát éppen nem vétettük mi el a dolgot, mikor ezen mozgalom hírének hallatára azonnal kijelentettük, hogy ez úgy lett szeniorozva a vármegyházától, hogy a vármegyei polgármester-csináló politika ellen oly nem várt mértékben felzudult szentesi közvéleményt egy kis székhelykérdéssel lehűtsék, s a Szentésre nézve kétségtelenül értékkel bíró székhelyet állítsák szemben a Stammer ur polgármestere ellen elfoglalt állásponttal. — S azután nyíltan felvessék a kérdést, hogy: „ti derék, becsületes szentesi polgárok, érdemes-e nektek annyira feszíteni a húr a jogotok mellett, ha egyszer arról van szó, hogy e miatt a megyeszékhelyet elveszithetitek?”

Érdemes-e? — Feleljetek!

Hát, midőn a kérdés így, a politikai tisztesség minden sérelme nélkül, fel van vetve, mi nem mondjuk azt, amit a legközelebbi megyei képviselő-választáskor egy cso-

port szentesi polgár mondott e sorok írójának, hogy: *hadd menjenek, uram, szabadul a város az ellenségétől! Egy szóval se tartsuk, ha menni akarnak!*

Nem, mi a viláért sem adjuk ki ilyen könnyen az uticédulát. Sőt mielőtt e mondva csinált válóperfélének rendez tárgyalásába bocsátkoznánk, elébb konstatálni kívánunk annyit, hogy: Zsilinszky Mihálynak Stammeral szövetségelt két éves uralma alatt egész szerencsével odafejlődött a helyzet, hogy minden kötelék kezd felbomlásnak indulni Csongrádvármegye kormányzatában.

Szentés önálló törvényhatóság akar lenni és lesz, mert csak úgy rázhatja le nyakáról egyszersmindenkorra a vármegye önkényuralmát.

Tápé és társainak pedig más székhely kell; mert — mint a hamis vád hangzik — nem tűrhetik a községek Szentés suprematiáját.

Ki van hát Zsilinszky dicső uralma alatt megelégedve a helyzettel?

Senki!

S mi következik ebből? Az, hogy miután ez a nép itt akar és itt is fog maradni ezen a földön, mely az övé, azon jogok teljes élvezetében, melyeket neki a törvény biztosít; annál fogva Zsilinszkynek vagy meg kell hajólni a közvélemény előtt, vagy pusztulnia kell innen.

Ez az általa teremtett helyzet kérlelhetlen logikája.

Ez az, amit a tápéi mozgalom konsekvenciájaként le kell vonni, s nem az, hogy: Szentés válasszon a megyeszékhely, vagy a polgármesterválasztó jogához való ragaszkodás közt. Mert az, hogy a székhely Szentésen maradjon, vagy Szegedre tételik át, Zsilinszkytól nem függ, s azt, hogy Szentés város népe nem engedi meg, hogy oly ember lehessen a város polgármestere, ki nem bírja a nép bizalmát, már a képviselőtestület kinyilatkozta, s e mellett meg fog állni a város népe a végerőfeszítés utolsó lehetéig.

Erről Zsilinszky nyugodt lehet, de nyugodt lehet arról is, hogy kormányzatának tarthatatlanságát semmi sem hirdeti kiáltóbban, mint a tápéi mozgalom, melyet ő maga indított meg, hogy a semmivel le nem győrheto Szentest ezzel kísérelje megadásra bírni. — S ezzel nem hogy meg lehetne Szentest ejteni; de méltán fokozódik benne a megvetés azon ember iránt, ki e város iránti ellenséges indulatának — ha rajta függne, — kész volna Szentés megyeszékhelységét is feláldozni.

Zsilinszky Mihály, ezzel nem győződ le Szentest; de meggyőződött arról, hogy a tehetlenség rossz indulata nagyobb benned a vá-

ros iránt, mint a képesség e vármegyét a béke és nyugalom ölébe visszavezetni!

— **A szentesi polgármestercsináló eset** az országban minden felé mebotránkozást keltett. — Kifejezést adott ennek több ízben a fővárosi sajtó, s lapunk olvasói részéről is egymást érik hozzánk a levelek, melyekben a legélénkebb színekkel festik azt az érdeklődést, melylyel az eset eldőlését várják. — Ime a levelek közül egy párnak ide vonatkozó része. Nem voltak ugyan ezek a levelek nyilvánosságra szánva; de azért közöljük, hogy lássa közönségünk, hogy a rajtunk kívül állók is miképpen gondolkoznak a szentesi polgármester csinálás esete felett.

Ime egy magasabb állású papi egyénnek levele:

„Valóban igen helyesen föltételezte rólam t. szerkesztő ur, hogy a szentesi viszonyok alapos fölismerése után az ottani dolgok folyama igen érdekel, s kíváncsi is vagyok tudni, hogy a harc és küzdelem meddig fog tartani? hol fog végződni és kiknek győzelmeivel? Mert hát én, ki ez előtt 42 évvel, mint ifjú ember, szinte bejártam az álmok és ábrándok megmérhetetlen birodalmát, együtt ültettem a turini szenttel a függetlenségi csemetéket és öntöztem a lelkesedés könnyeivel azok gyökereit, s láttam, hogy mint izmosodtak fél év alatt oly drága diszgyümölcsöket termő élőfákká, — én, a kinek reményei kártyavárát szétfújta a muszka szél, s hadügyminiszteri tollnoki decretumomat Világos alatt szét kellett tépniem, s vissza térnem a hűtlenül ethagyott zászlóhoz (a papi pályához), én, aki átizzadtam az absolutismus purgatoriumát, bár én, mondom, hosszas életem folyamán meggyőződtem arról, hogy földön csak realistáknak lehet és kell számolni, leszállva, az idealismus dicső világából, 13 próbás mamelek vagyok; de minden zsarnokságot, önkényt, jogtúrát, meggyőződésem szerinti erőszakoskodást megvetek, származzék az bárhonnan, alulról, vagy felülről. — Különb, azt hiszem, rövid idő múlva látni fogjuk a küzdelem végeredményét.

Egyet azonban, megvallja, óhajtanék tudni, hogy vajon dr. Tasnádi igazi magyar-e, vagy pedig olyan 50 kros? mert E kételyem eloszlátását pár szóval a szerkesztői izenetek közt kérem.*

A másik, mely * Hód-Mező-Vásárhely egyik legtekintélyesebb polgárától jön, így hangzik:

„A lap egy pár utóbbi száma nem jött meg pontosan s ez igen bosszantott; mert nagy érdeklődéssel vártam különösen azt, hogy Szentes város képviselőtestülete mit fog szólni az első közgyűlési találkozáskor Tasnádinak? Magamnak előre így képzeltem a közgyűlés lefolyását: Tisztában voltam azzal, hogy egy embere, ki a többség oly tüntető tiltakozása ellenére bele mer ülni a polgármesteri székbe, nem számíthat másra, még ha a választást — pardon! a mai modern kinevezést jóváhagyta is a miniszter.

Szentes képviselőtestületének — belátom — igen nehéz helyzete van ma, mert ha engedi Tasnádit élni, akkor belenyugvását jelenti ki választási szabadságának elkobzásába, s ha nem engedi, akkor megakasztja a város haladását. Nagy felelősséggel jár mind a kettő, de az egyiket könnyen ki lehet heverni, a másikat *soha!* Ha Szentes haladása a passiva resistentia megakasztatik egy fél, egy évre, ezt helyre pótolhatja egy másik év; de ha egyszer belenyugodott a nép abba, hogy: neki más csináljon polgármestert, akkor lemondott az alkotmányos élet legnagyobb kincséről, a választás szabad-

ságáról s e lemondással oly csorba esik a nép jogán, melyet kiköszörülmi soha nem lehet.

A városi képviselőtestületnek tehát a felelősség alternatívájában könnyű lehet a választás. S úgy látom s — a választási jog szentsége nevében — örömmel látom, — hogy Szentes város népe megmarad jogának védelmében. Maradjon is meg; mert e küzdelem az egész ország előtt becsültté fogja tenni a szentesi népet, míg a jogának megtaposásába való megnyugvás nagy, letörölhetetlen szégyent ejtene Szentesen. — S a „Szentesi Lap“ ne törődjön ellenfelei véleményével; mert ha a nép kifáradna is joga védelmében, a független, becsületos sajtónak virrasztani kell a nép joga felett. S e lap most e dicső tisztet teljesíti.*

Igy gondolkoznak a szentesi polgármester csinálásról mások. — Miként gondolkozték akkor Szentes?

— **Illetéktelen beavatkozás.** Irtuk annak idején, hogy a szentesi zsidó hitközségben Schlesinger Károly elnökké lett megválasztásával újra feléled a régi rabbi-ellenes szellem a hitközség kormányzatában; dacára annak, hogy a szentesi zsidóság egy kitűnő embert nyert a reg betöltetlenül állt rabbi állásra dr. Klein Jakab személyében. A hajsztát a legdurvább alakban kezdte meg az elnök a rabbi ellen. — Egy párt ugyanis a rabbi nem hirdetett ki, mielőtt a kihirdetés előfeltételeit megszerzték volna. Ezért az elnök feljelentést tett ellene, beszüntette fizetését és önhatalmúlag utasította a kántort, hogy az végezze el a kihirdetést. — E durva, erőszakos beavatkozás ellen a rabbi a miniszterhez tett felterjesztést. A miniszteri rendelet most érkezett le, mely orrara koppint a minden lében kanalaskodó elnöknek.

A rendelet így hangzik:

42972. szám. Vallas és közokt. miniszter. A megyei alispánnak dr. Schlesinger Károly szentesi izr. hitközségi elnöknek Strauber és Goldstein házasságok kihirdetési ügyében, az ottani rabbi anyakönyvvezető ellen emelt panasz tárgyában folyó hó 7-én 6188. sz. a. kelt jelentésének vétele után, felhívtam az izr. országos irodáját, hogy a megyei alispán által állítólag oda küldött tárgyalási iratokat terjessze elem. A fent nevezett iroda azonban folyó hó 18-án 17313. sz. a. kelt felterjesztésében arról tett hozzá jelentést, hogy a kérdéses iratok hozzá mindekkoraig meg nem érkezven, azokat be sem mutathatja. Az iratok nélkül is azonban, dr. Schlesinger Károly hitközségi elnök mellékelt táviratából és a megyei alispánjának folyó évi szeptember hó 7-én 6188. szám alatt kelt jelentéséből tisztán kivehető, hogy a panaszló hitközségi elnök és a megyei alispánja azirant nincsenek tisztában: kinek hatásköréhez tartozik izr. jegyesek kihirdetése és fel van-e jogositva a hitközségi elnök a rabbi által megtagadott kihirdetést eszközöltetni? E kérdés eldöntése nem igényel tárgyalásokat. Az 1888. évi június 21-én 1191. eln. szám alatt kiadott körrendelet b) pontjának c) alpontja világosan intézkedik, hogy „a kihirdetés az anyakönyvvezető rabbiság elrendelése alapján teljesíthető csupán,“ minélfogva a hitközségi elnököt jegyesek kihirdetésének ügyében semmiféle rendelkezési jog meg nem illeti. Budapest, 1891. szeptember 28-án. A miniszter meghagyásából Madách s. k. osztálytanácsos. Csongrádvármegye közönségének. Hivatalos másolat hiteleül: Kókay Imre, kiadó.

Mikor a rabbi e rendeletet megkapta, valószínűleg így kiálthatott fel: most ne hagyj már magad Schlesinger!

Helyi és megyei hírek.

— **A megyei képviselőválasztásnak,** mely Fabián-Tóth István lemondása folytán f. hó 17-én tartatott meg, eredménye az, hogy beadott 107 szavazat, melyből 102 szavazatot Sima Ferenc, — Kalpagos-Szabó Bálint, a vármegye jelöltje, pedig 5 szavazatot kapott.

— **Tisztújító városi közgyűlés** lesz f. hó 30-án. Az üresedésben levő adó- és közpénztárnoki állások fognak ezuttal választás útján betölteni, melyre vonatkozólag Stammer Sándor alispán, mint a tisztújítószék elnöke már a meghívókat is kibocsájtotta.

— **Ellenkezik a józan észszel.** Filó János 53 képviselőtársával — mint már erről megemlékeztünk, — rendkívüli közgyűlés egybehívását kérte a városi tanácstól, s ebben a beadványában, mint önálló indítványban, a községi törvény 56. szakasza értelmében első helyen azt kívánta tárgyalni, hogy a városi képviselőtestület felebbezzon Stammer polgármesterének kinevezését jóváhagyó megyei határozat ellen. A városi tanács ezen indítványt és beadványt dr. Tasnádi elnöktele alatt azon határozattal adta ki Tasnádinak, hogy az indítványt terjessze a közgyűlés elé. A tanács ezen határozatával szemben most Tasnádi, polgármesteri címmel azon elnöki végzést hozta Filó János indítványa felett, hogy a *józan észszel ellenkezik*, hogy a közgyűlés felebbezéssel éljen dr. Tasnádi megválasztása ellen, annál fogva a tanács által határozatilag neki, a közgyűlés elé leendő terjesztés végett kiadott indítványt visszautasítja. Ezzel szemben a városi képviselőtestületnek nem marad más hátra, mint dr. Tasnádit hatóságilag kiadni az országos tebodyának megfigyelés végett, hogy: *van-e ennek az embernek józan esze?* — A közgyűlés ezt mindenesetre meg fogja tenni.

— **A királyné nevenapja.** Erzsébet királyné névnepja alkalmából tegnap, november 19-én a helybeli rom. kath. templomban ünnepélyes istentisztelet tartatott.

— **Halálozás.** Bokody János ármentesítő társulati hivatalnokot váratlan csapás érte f. hó 15-én. Huga, Hajdu Jusztika ugyanis, ki látogatóban volt nála H.-M.-Vásárhelyről, pár napi szenvedés után, 20 éves korában meghalt. Temetése f. hó 16-án délután ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Bezó községe** (Ungmegyében) október 11-én a tűz martaléka lett; több ezer lélek maradt hajlék nélkül és vesztette el e csapásban egész évi, sőt sok egész élete fáradságának gyümölcsét. Az ottani alispán a helybeli izr. hitközséget is megkereste gyűjtés végett. Ez emberbaráti feladatot maga a rabbi, dr. Klein Jakab vette kezébe, járt hitfelei között házról-házra és nemes szívű járadozásának eredménye az, hogy 62 frt 70 krt gyűjtött össze a szerencsétleneket ért csapás enyhítésére. — Az adományokhoz a következő nemes szívű adakozók járultak:

A rabbinál egy kártyatársaság nyereménye 1 frt 02 kr. Cukor Emil 3 frt, Özv. Cukor Adolfné 3 frt, Felsenburg Manó 1 frt, dr. Polacsek Albert 1 frt, dr. Gál Jenő 1 frt, Brüll Ferenc 1 frt, Felsenburg Benedek 50 kr. Wolfinger Adolf 50 kr. Götzl Ignác 50 kr. Walentin Gábor 1 frt, Hoffmann Jakab 50 kr. Csillag Á. 50 kr. Neumann Dóri 50 kr. Hoffer Adolf 1 frt, dr. Ecséri Lajos 1 frt, dr. Pollák Sándor 1 frt, Robicsek Gábor 50 kr. Fränkl Henrik 1 frt, Weisz B. 50 kr. Fränkl Albert 1 frt, Löwy J. János 50 kr. Gunst Lipót 50 kr. Kultsár Sámuel 50 kr. Polatsek Ferdinánd 1 frt, Polacsek Jakab 1 frt, Ehrlich József 50 kr. Neufeld és Purjesz 2 frt, Cuckerman Ignác 1 frt, Cuckermann Bernát 50 kr. Weiner Farkas 50 kr. Weisz Jakab 1 frt, Cohn Jakab 1 frt. Götzl Illés 1 frt, Neumann Manó 1 frt, J. Löwy 1 frt, Löwy Márton 50 kr. Löwy Dávid 1 frt, Deutsch Dávid 1 frt, Moskovitz Oszkár 1 frt, Cukor Leopold 60 kr. Löwy B. Sámuel 50 kr. Klein Salamon 50 kr. Bleier Ignác 1 frt, Grószman Adolf 40 kr. Hauer Ignác 1 frt, Kohn Adolf 40 kr. Waltner Mór 40 kr. Steiner Sámuel 50 kr. Rónai Lajos 20 kr. Kass Gusztáv 1 frt, Fischer Albert 50 kr. Hajduska Albert 50 kr. Winter D. 50 kr. Weisz Mór 1 frt Rózner Dávid 50 kr. König Mária 2 frt, Schiller Hermann 50 kr. Weisz Adolf 50 kr. Lieberwerth Mihály 50 kr. Wellisch Vilmos 50 kr. Hacker Gyula 1 frt, Kecskeméti Imre 1 frt, Neumann Jónás 1 frt, Ehrlich Janos 1 frt, Pollák Antal 1 frt, Schön Sándor 1 frt, dr. Reisz Soma 1 frt, Sonnenfeld Sámuel 60 kr. Reichenbach Jakab 50 kr. ifj. Löwy Lipót 1 frt, Sugár Ármin 50 kr. N. N. 50 kr. Reis 50 kr. dr. Klein főrabbi 1 frt 08 kr.

számkivetés. Ön áldást kér tőlem fia számára. Nem fél ön, hogy a száműzöttnek; a nemzeti szellem példátlan hanyatlása száműzöttjének áldása, olyképp hathat gyermeke jövődjére, mint az ígézet, mely szenvedéseket idéz elő? Mert az én áldásom emlékeztetés önáldozatkész határozottságra s kötelességekre, melyeket ma már amott az osztrák birodalom azon felében, mely hajdan Magyarország volt, bűnös dacnak neveznek az emberek, nehogy megtagadásuk felett pirulni legyenek kénytelenek isten és világ előtt. Ha nem fél ön az ígézettől, úgy tegye ön nevében kezét fia fejére s mondja el im ez izenetemet: „Kossuth Lajos áldását küldi neked, gyermekem, a szabadság istenének nevében. Légy magyar és hazafi, mint atyád, és áldozatra kész nemzeted elidegeníthetetlen, elalkudhatlan jogaiért, szabadságáért. Lelkesítsenek egész életeden át a legszebb örökségedhez, atyád kardjához kötött emlékek. Szeressed hazádat rendületlen hiven s merits e szeretetből ösztönt, magadat szilárd igyekezettel, testben lélekben, erkölcsben, értelemben oly férfivá fejleszteni, hogy karddal úgy, mint tollal, szóval mint tettel, észszel és munkával akként teljesíthessed emberi hazafiai kötelességeidet, miszerint a jókivánat áldása, mit gyermekfejedre Kossuth Lajos küld, pályád végén a hály áldásává fejlődhessek, nemzeted millióinak ajkán. Isten legyen veled s a jó szerencse élted utain.” Ugy legyen. Amen!

Fogadja bajtárs uram szives baráti üdvözlétemet.

Turin, augusztus 2-án 1871.

Kossuth m. k.

Közgazdaság.

— **Orosz buzakivitel tialom és a német vámok.** Berlinből érkezett magantaviratók szerint, ott azt beszélék, hogy az orosz buzakivitel tialom következtében, mely állítólag már el van határozva s csütörtökön közzé is tétetik, a gabonavámot Ausztria-Magyarország irányában leszal- litják és pedig a buzaét és rozset felére, vagyis 2½ markára, a tengeriét és zabét pedig egészen megszüntetik. Pétervárról pedig jól értesült forrásból azt jelentik, hogy a buzakivitel tialmat a legközelebbi napokban bocsátják ki. Az orosz közvélemény e rendszabályt, mint szükségeset, örömmel üdvözi. Kiszámították, hogy az eddigi kivitel tialom következtében mintegy 100 millió pud, vagy 40 millió métermázsza gabona maradt Oroszországban, mely a tialom nélkül bizonyára külföldre vándorolt volna. Minthogy a 100 millió pudnak mintegy harmadrésze zabra esik, s a rossz termés a lakosságnak majdnem egy negyedét sujtotta, ebből az következik, hogy a kivitel csökkenés nem elegendő az inség megszüntetésére, hanem a buzakivitel is azonnal meg kell szüntetni. Ennek, az említett pétervári távirat szerin, még az a haszna is lesz, hogy a vasutak nem lesznek annyira elfoglalva külföldre szánt gabonaszállításával s többet szállíthatnak az inséges vidékekre, mert a kaukázusi vasutak nem győzik a szállítást

— **Érem pályázat iparosok és munkásoknak.** Az országos iparegyesület a hazai iparosok buzdítására és szerzett érdemeik elismerésére, több érem kiadását határozta el. 1. Diszérmet oly iparosok számára, kik gyakorlati működésükkel a hazai ipar előmenetelét idézték elő. Ezt az érmet

az illető iparos működésének jelentékeny voltához képest aranyban, ezüstben és bronzban adják ki, 2. Diszérmet amaz iparosok részére, kik a rendszeres műves iparban (kézművesség) ipari jelességük által kitűnnek. Ez érem lehet ezüst és bronz. 3. Diszérmet oly iparosoknak, kik a kor igényeinek és a külfölddel való versenyképesség feltételeinek megfelelő ipartelep (gyár, műhely) hoztak létre s annak helyes vezetése által versenyezni képesek. Az érmet ezüstben és bronzban adják ki, a telep mértékéhez és a berendezés és üzem tökéletességéhez az képest. 4. Diszérmet azok számára, kik iparukat művészeti irányban fejlesztik és e tekintetben figyelemre méltó sikert képesek felmutatni. A pályázat az igazgatóságához 1891. évi december hó 31-ig nyújtandó be. Pályázatra minden Magyarországon lakó, illetőleg Magyarországon iparteleppelel bíró egyén jogosítva van. Jutalmazni kívánja az egyesület ezenfelül a gyári szakvezetőket, kézművesegedekeket és gyármunkásokat, kik szorgalmas és buzgó magukviselate által érdemeket szereztek. Pályázhatnak nők is. A jutalom ezüst- és bronzdiszéremben és azzal járó elismerő okmányból áll. A pályázat szintén a fenti határnapig adandó be. Továbbá a Szabóky Adolf alapítványból 10 db. cs. kir. arany ösztöndíjat kap egy előretörékvő iparossegéd. A pályázni kívánó bélyegmentes folyamodását 1892. január 1-ig köteles beadni. Végül kiad az egyesület a Posner K. L.-féle alaphól két részletben tíz darab cs. k. aranyat három haladó iparossegéd buzdítására. Pályázati határidő ugyancsak 1892. év január 1-én jár le.

Szerkesztői üzenet.

Sz-m. Tasnádi most hirdette ki nemesi oklevelét a vármegye hivatalos lapjában. E szerint magyar ember s nevét nem vette pénzért, de arc-börét — azt bizonyosan valamelyik bagariaüzletben szerezte.

Beküldetett.

Zurückgesetzte Seidenstoffe

mit 25%—33% und 50% Rabatt auf die Original-Preise vers. meter und robenweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depôt G. Henneberg (K. u. K. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend, Briefe kosten 10 kr. Porto.

Vasuti menetrend.

(Puszt-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentés között.)

Ervényes 1890. október 1-től.

Szentés—Szolnok,

Sentes indul	5 ó. 35 p. éjjel, 12 ó. 05 p. d. u.
Töke	6 ó. 11 p. éjjel, 12 ó. 41 p. d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 51 p. d. e. 1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 23 p. d. e. 1 ó. 52 p. d. u.
T.-Földvár	7 ó. 41 p. d. e. 2 ó. 17 p. d. u.
Martfü	7 ó. 59 p. d. e. 2 ó. 36 p. d. u.
Kengyel indul	8 ó. 34 p. d. e. 3 ó. 11 p. d. u.
P.-Tenyő	8 ó. 55 p. d. e. 3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 16 p. d. e. 3 ó. 55 p. d. u.
Szolnok ér.	9 ó. 44 p. d. e. 4 ó. 25 p. d. u.
Budapestre ér.	1 ó. 55 p. d. u. 7 ó. 45 p. éjjel.

Szolnok—Szentés.

B.-pestről indul	9 ó. 40 p. éjjel, 8 ó. 15 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 45 p. éjjel, 11 ó. 47 p. d. e.
Szajol	4 ó. 20 p. éjjel, 12 ó. 20 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 43 p. éjjel, 12 ó. 41 p. d. u.
Kengyel	5 ó. 11 p. éjjel, 1 ó. 09 p. d. u.
Martfü	5 ó. 39 p. éjjel, 1 ó. 36 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 08 p. d. e. 2 ó. 03 p. d. u.
Homok indul	6 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 15 p. d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 10 p. d. e. 2 ó. 52 p. d. u.
Töke	7 ó. 38 p. d. e. 3 ó. 25 p. d. u.
Szentésre ér.	8 ó. 13 p. d. e. 4 ó. — p. d. u.

A csongrád félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Félegyháza—Csongrád.

Félegyházáról 12 óra 15 perc és 4 óra 55 perc du. K.-K.-Szállásról 12 óra 48 perc du., 5 óra 33 p. este. Csongrádra ér. 1 óra 31 perc du., 6 óra 18 p. este.

Félegyházáról Budapest felé indul

Személyvonat 3 óra 24 perc éjjel; omnibuszvonat 7 óra 24 perc reggel, gyorsvonat 12 óra 01 p. d. u., személyv. 4 óra 43 perc d. u.

Budapestről Félegyháza felé indul:

Személyvonat 7 óra 45 perc reggel, omnibuszvonat 12 óra 20 perc délután, gyorsvonat 1 óra 40 perc délután, omnibusz. 3 ó. 20 p. d. u. személyv. 7. ó. éjjel, gyorsv. 9 ó. 30 p. éjjel.

Csongrád—Félegyháza.

Csongrádról indul 9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du. Kiskun-Szállásról 9 óra 52 perc de., 3 óra 1 perc du. Félegyházáról 10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.

Vörös disznópor.

Ezen gondosan készített és kipróbált por igen jó és hathatós szernek bizonyult a sertések között nagy pusztítást okozó **orbanc** (Rothlauf), **léptályog** (Milzbrand), **tüdőlob** (Lungenentzündung), **rosz emésztés**, **hasmenés** (Ruhr Durchfall) **nátha** és **hurut** ellen.

Ezen bajok esetében a beteg állat korához alkalmazkodva, naponként kétszer vagy háromszor egy-egy tetőzötten vett kávé, vagy evőkanálnyi kevertessék a sűrű moslékba, vagy külön liszttel és mézzel keverve adassék be.

Hetenként egy-kétszer rendszeren adatván, megakadályozza a sörte hullatást és mivel az emésztést igen hatásosan elősegíti, sok súlyos kárt okozó bajnak veszi elejét.

Kapható Szentésen:

13

VÁRADY LAJOS és ifju VÁRADY LAJOS gyógyszerházaiban.

Bármely alkalomra

LEGSZEBB EMLÉK EGY SZÉP FÉNYKÉP!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint

fényképészeti műtermemben,

mely a legkitűnőbb gépekkel van berendezve, a legfinomabb kidolgozásu, **visittől életnagyságu fényképek** készülnek.

Régi fényképeket megújítok, továbbá kis képekről akár milyen nagyobb fényképet készítek. S miután a legkitűnőbb vegyszerek lemezeit használom, azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen ködös időben néhány pillanat alatt a legsikerültebb felvételt eszközölhetem.

A n. é. közönség látogatását kérve, maradtam alázatos szolgája

HEGEDÜS VILMOS,

fényképész.

Üzlethelyiség: özv. Seresnő-féle saját házában, dr. Reis ur lakásával szemben.